

Marin Držić

Pjesni razlike

Marin Držić: Pjesni razlike Marin Držić
Pjesni razlike

1

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

Marin Držić: Pjesni razlike **SADRŽAJ**

<u>Posveta</u>	<u>3</u>
<u>1. O koji ljuvene sej pjesni slišate</u>	<u>4</u>
<u>2. Lipota od danice sve zvizde dobiva</u>	<u>4</u>
<u>3. Tko je taj, na saj svit anđeoski ki poje</u>	<u>5</u>
<u>4. Je li se ikada, o luzi, gdi vidil</u>	<u>6</u>
<u>5. Tko hoće liposti anđelske sve vidit</u>	<u>6</u>
<u>6. Ljubavi ljepša vil; neg je zrak sunčani</u>	<u>7</u>
<u>7. Tko hoće zgar s nebes pozriti na svit saj</u>	<u>7</u>

8. Dvi zvizde ljuvene na ličcu rajskomu	8
9. Ili ogranj ugasi ili slugu tvoga	8
10. Gizdava nika vil rajskoga uresa	8
11. Jaoh, plamen ljuveni rasčini život moj	9
12. Čemu je priverno, jaoh, moje služēnje	10
13. Pokli ktje taj tvoja, ljubavi, zla strila	10
14. Suze ovoj nisu vik, ke ronim niz lica	11
15. Pokoli, jaoh, ljubav, moj cvite, hoće toj	11
16. Pozor tvoj ljuveni, izbrana liposti	12
17. Cvit lijepe mladosti z godišti odhodi	12
18. Pogled tvoj ljuveni, gospoje od svih vil	13
19. Od koli zgar s nebes odluka nemila	13
20. U SMRT OD FIORE MARTINOVE ŠUMIČIĆ	14
21. EPITAPHIO	14
22. Ktje mi se nekada i bi me žuđen'je	15
23. O svite! ti ti si pun tamne tamnosti	15
24. SVITLOMU I VRIDNOMU VLASTELINU SABU NIKULINOVU	16
RJEČNIK	18
ABECEDNI POPIS PJESAMA	19

1921-1922

Le

1923-1924

1925-1926

Le

Marin Držić: Pjesni razlike Marin Držić
Svojim prijateljem. [1](#)

Drazi prijatelji, ne mojte scijenit, da sam ove ne dobro složene pjesni činio dat na svitlos za ukazat ljepotu od moje poezije i dobrotu od moga uma, od šta se u istinu ne varam; ma za slobodit se, vjerujte mi, truda vazdašnjega i omraze vas prijatelja, koji, ljubeći i scijeneći mene za vašu dobrotu, ljubite i scijenite moje pjesni, od kojih svaki vas hoće da mu dar učinim; a ja ni vam mogu ne ugodit, ni sam dobar pisalac, ni mogu pismom svim u jedno zadovoljno učinit ovako kako stampom.

I ako ne uzbude stvar, koja bi kniževne uši kojom godi vridnosti pasla, za to ne imam bit ja kriv nego vi, koji, što ste pitali, ja vam sam dao; i dao ono, što sam umio i imao. Ni vi ne imate bit krivi, za što ste ovi dar pitali za vas, a ne za družih, kojim ja dobrovoljno davam što umijem i imam; a druži neka ištu što za njih čini. Znam, er ova moja pisma ne mogu neg koris učinit: ako su krjepka sočna i vrijedna, plod će učinit; ako li nijesu, nauk će dat svakomu, da tko se na ovo stavlja, da razmišlja, hoće li s časti izit; er mnozi ovim putom scijene poštit, a osramote se. Ja ću samo ovo rit, er za ugodit prijateljem mnokrat sam dao neprijateljem o meni govorit; ma sam u meni razmišljao, er se prije ima stavit naprijed pogođaj od prijatelja

neg pomrnen'je od neprijatelja, prid kim što si veće pravi to si veće krivi, kojijem da ja rečem, kako sam komediole, koje su ovdí u nutra, u dva sjedanja sklopio, er me je tako brijeme silovalo i potreba od prijatelja, komu u ovi način za poslužít mnokrat sam obećao, što izvršívši sâm se sam pak od sebe čud ío, kako se može učínit ne bi mi vjerovali kako i ne mogu vjerovat, da ja umijem veras učínit, a ne za íno neg, er su tríš mudri kažu se šeskrat lud í. Sad a, d razi prijatelji, neću d rugo rit; neg vas ću molít, d a uz ovi d ar moj mali primíte veliko srce, koje stoji vazda pripravno za poslužít vam.

1 Ovo se nalazi u izdanju: Pjesni Marina Držića, u jedno stavljene s mnogim družim íepim stvarmi. U Bnećieh 1607. Polak Frana Bariletta.

3

Hrvatska književnost na CD - ROM - u

11

L

11

11

11

11

11

11

11

11

L

11

11

Marin Držić: Pjesni razlike 1.

O koji ljuvene sej pjesni slišate, požalte, jaoh, mene, a sebe čuvate ljubavi, ke oblas pod suncem, koje sja, satira svaku vlas; svjedok sam tomu ja, ki nekad ne scijenjah ljuvene tej strile, od veće kad se uzdah u moje, jaoh, sile, dobrota s liposti ke slomi u meni ljuvenom kriposti, s kojom se rvat ni, koje sam sužan bio, mladosti moje cvit od kad je procraftio; a toj ni mogao skrit niz blido lice ovoj plač, ki sam prolivao, i i(z) srca uzdah moj, koji sam podirao, kunući nemilos gospoje svih vila, ne milos, u milos ka se je stvorila; er što mi braniše i što zвах nemilos tizi(m) me shraniše, toj moja bi milos, tizim ću na svit saj sloviti vrh inih, tizim ću vječni raj uživati u višnjih.

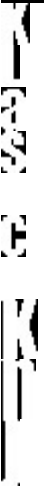
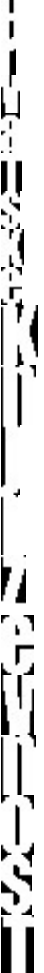
Tim, koji cvilite u ognju ljuvenom, i oganj hudite u ledu studenom, ne scijente, da je led, sve što je studeno; ima lik svaka zled; ni je sve medeno, što slatko tko scijeni; a željam ljuvenim sve uzde puštat ni. Likara ćud je tim drugo dat neg žudi smagljivi nemoćnik, ki želi što mu udi, a mrzi što mu 'e lik.

Ma sada poznam ja, er sve što svit ljubi u vjetar ide tja i sve se, jaoh, gubi; nego što slidimo put višnje dobrote, u kojoj vidimo sve vječne ljepote.

Život naš kratak dan, žuđen'ja nemoći, svjetovna dobra san, a naši dni noći; za toj noć ođimo svjetovne tamnosti; a sunce slidimo od višnje svitlosti; čim nam je dana moć po božjoj milosti pri neg nas smrtna noć obujmi mrklosti.

2.

Lipota od danice sve zvizde dobiva, a, vilo, tve lice danicu prisiva; jur s u njem odkriva što vik ni moć izrit, narav njim odiva i resi ovi svit: pram, ki ti hotje svit taj narav na glavi

Marin Držić: Pjesni razlike i zlatom uresit, uza je ljubavi; a pozor gizdavi ljuven stril, s koga mrem, cić koga i javi i u sni tužan grem, s koga, jaoh, suze trem, da žali svak mene, a srcem podirem uzdahe ognjene; lir, ruže rumene, u raju kojih ni, u obraz tvoj skićene trkač su ognjeni; a koralj crveni od usti medenih, i biser ljuveni luk, odkle strilja svih; veseli a tvoj smih, medena i rič taj, lip uzras i hod tih,

ljuven je slatki raj, nad kime, vilo znaj, blaženstva meni ni; gospoje, na svit saj ti s' moj raj jedini.

Ah! tako mene ini ljuven plam negorit, mislim te sve moe dni i služit i dvorit.

3.

Tko je taj, na saj svit anđeoski ki poje, u pjesan da će izrit lipos me gospoje, ka nosi obraz bil i ures gizdavi, jaki 'no Diana vil, kad se u lov odpravi: nje prami od kosi u venčac saviti, na glavi ke nosi, zlato su viditi; a sjaju nje oči, ljuveni ke su stan, jak zvizda s istoči, ka vodi bijeli dan; a gore nje lica, jaki no u gori rumena ružica pri danka o zori; koralj su nje usti, ke resi drag kami, od kih rič izusti svakoga da smami; prolitnja sva rados nje je smih ljuveni, u kom je taj slados, ku izrit moći ni; a prsi nje mile lir bili odiva, kojima sve vile na lasno dobiva; uzrasom vidi se kraljica svih vila, svim inim vik nî se ljepša vil vidila; a slavno, dim uprav, i milo tač hodi, reg bi da š njom ljubav tanačac izvodi.

Kako ju lipotom višnji bog s nebesi, tako ju i dobrotom nada sve uresi; ter se ona može rit krana i čas od svih vil, ke je ikad na saj svit višnji bog satvoril.

Kros toj se ne trudi, ako tko u pjesan nje lipos rit žudi, er ti 'e sve zaman.

SECRET

SECRET

SECRET

— []

[]

Prilika

Marin Držić: Pjesni razlike **4.**

Je li se ikada, o luzi, gdi vidil pod nebom do sada od ove ljepša vil?
rumeno nje ličce priziva sunačce.

O svitla danice, ustav se za mal čas, vilinja stražice, ter pozri na
obraz od ove, ka je cvit svih vila na saj svit; i vi ine svitlosti pozrite za
milos ovojzi mladosti jedinu na lipos, ke ures i dika višnja je prilika.

Eto je blažena, pri kojom počiva i voda studena, kom ličce umiva, i
ruža, ku nosi, za ures od kosi; blažena trava i cvit, ki pleše nje
stupaj, blažen se može i rit zeleni dubak taj, ki sjencu njoj čini u ovoj
planini; blažena i strila, kom ljubav strilja svih iz lica nje bila i iz oči
ljuvenih; er tužit slatko jes kroz rajski nje ures; ma blažen zadosti,
komu da dobra čes nje rajske liposti i rajski nje ures u slatkoj ljubavi
uživat na travi **5.**

Tko hoće liposti anđelske sve vidit, od ove mladosti na lice ktjej
pozrit, pogledom ka slatkim zanosi srce svim: rusi su nje prami
sunčana uresa, kim mlados zamami i srca njih sveza, neka je vas vik
svoj svak sužan i rob njoj; svitlje su nje oči, kim srce me rani, neg
zvizda s istoči, koja se uzbani prid suncem vrh gora, kad svitla sja
zora; a kad rič medenu tko bude nje čuti, svu rados ljuvenu u srcu

oćuti, kojom se na svit saj okuša vječni raj; a kad smih veseli otvori, u taj čas ina se ne želi pod nebom veća slas; gorko se dresel'je stvara u vesel'je; kad stupa nje stupaj, Diana svak bi mnil prislavna da je taj gospoja bijelih vil; ljuveno tolikoj uznosi ures svoj; a bila ljuvena kad svrne sva lica, na kojih rumena taj cafti ružica, s zorome, svak reče, prid suncem istječe.

6

Hrvatska književnost na CD - ROM - u

Marin Držić: Pjesni razlike Blažena i trava blaženo i cvitje i, ki ga sazdava, blaženo prolitje, kud lipos nje hodi i tance izvodi; ma blažen svasma taj može se zvat vrh svih kako ki vječni raj uživa u višnjih, komu u dar dala jes nje ljubav svoj ures.

6.

Ljubavi ljepša vil; neg je zrak sunčani pod nebom vik vidil, srdačce me rani: nje ures izbrani, zlati pram kosi, prilike komu nî, svim srce zanosi; a lišcem koe nosi jak anđel zgar s nebes, uzdišu kim mnozi, zatrovil mene jes; a ne vim, koja čes može me izvidat, ako mi nje ures ne bude lika dat.

Ljubavi, tvoj stril zlat spravi k njoj ognjeni, ako ona bude stat nemila proć meni; er razlog nijedan nî, da jedan suze tre kros plamen ljuveni, a drugi vesel gre.

Ma tko je da ne mre želeći ljuveno, anđelsko kad pozre nje lice rumeno?

Tako je suđeno, toj hoće višnja moć, da za njom skroveno svak gori dan i noć, da vajmeh nije moć nigdar mir prijati neg u ognju, ili hoć ili neć, stojati, nego li plakati, ljubavi, i tvu vlas na pomoć vik zvati, ma gluhu na moj glas.

7. 2

Tko hoće zgar s nebes pozriti na svit saj anđelski vas ures, ovuj vil pogledaj, ka prami od kosi i ličcem rumenim ne kteći zanosi ljuveno srce svim; a slatkim pozorom, ki mene čini mrit, jaoh, čini mramorom studenim u plam it.

Pogledaj, mladosti, od svita ka s ures, cvit ove liposti, dočim ti dano jes; ar lice svitlo toj s brjemenom utječe, a sunce ovakoj u rijetko istječe.

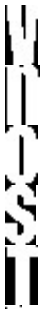
2 ova je pjesma u 3. izd. i rukopisu složena sa 6. u jednu.

1872

Handwritten signature

1873

1874

Marin Držić: Pjesni razlike **8**.

Dvi zvizde ljuvene na ličcu rajskomu strile su ognjene srdačcu jaoh momu.

Vaj, tko bi ikad mnil, da pogled slatki taj prilijepe ovej vil srcu je plač i vaj?

I zvizde tej sjaju u višnjih na nebi, a vajmeh ne imaju taj čemer u sebi.

Oto smrt mu vidim, a ljubav i nje vlas sili me, da slidim očiti moj poraz; oto kad ne pozrem tej zvizde danice, ako i š njih na smrt grem, more me tužice.

Stvoren sam vidju ja letušte naravi, ka na plam gre; er sja gdi život ostavi.

9.

Ili oganj ugasi ili slugu tvoga svasma ognjem porazi ili užež dragoga, neka smo, jaoh, družu, ljubavi ma draga, u ljuvenoj tuzi, čim se trud odlaga.

10.

Gizdava nika vil rajskoga uresa, ka nosi obraz bil jak anđel s nebesa, lipotom zaveza pritužni život moj, koju(m) me, jaoh, steza, da sam rob u vik njoj; a ljubav hoće toj, ka u njoj ima moć, ka čini, srce ovoj da tuži dan i noć, da, vajmeh, nije moć slobodu ufati neg sužan, ili hoć ili neć, stojati, neg suze lijevati tej grozne niz obraz i svak čas, jaoh, zvati gluhu smrt na moj glas; dočime koja vlas od višnje svitlosti zgar zatre zlu oblas hude nemilosti, ka u toj liposti, ka suncu odsiva, mojojzi mladosti ufan'je sakriva; ter se, jaoh, snebiva me srce, nemilos gdi u njoj dobiva dobrotu i lipos.

Tim cvili ma mlados i javi u sni, prid tom vil er milos ufati meni ni; cić toga tko ne mni, da mogu ne tužit bolestan i sve dni grozni plač ne družiti?

Uzdaše tužni moj, pokli se spravi sad,

8

Hrvatska književnost na CD - ROM - u

1871

L

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

L

liposti svoje cvit; u pjesneh provodi vesele sve danke, a mene smrt vodi na plačne svoje stanke.

Jaoh, mramor studeni cijepa se u sto dil na moj plač ljuveni, na moju tužbu i cvil, i srca kamena rastaplja u suzah ma tužba ljuvena, željahnji moj uzdah; kroz ljubav ki cvile, ponavljam bolizan, čuvši me plač dile sa mnome po vas dan; a ona se ne boli nit mari čut moj trud, ma obraz oholi od mene svrće svud; kaže se od zmija i zviru oda svih, nalipa gorčija i trava jadovnih.

Ah, tko bi toj sumnjil na ličce ljuveno?

9

Hrvatska književnost na CD - ROM - u

Le

—*Le*—

Le

—*Le*—

Le

—*Le*—

Le

—*Le*—

Le

—*Le*—

Le

—*Le*—

Le

—*Le*—

Le

Marin Držić: Pjesni razlike tko li bi u njem mnil da je toj skroveno?
Pogledu ljuvenu virovat ni sada ni ličcu rumenu; puno je sve jada.

12.

Čemu je priverno, jaoh, moje služen'je, kad plata čemerno meni jes
tužen'je?

Čemu je cviliti, pokli se gorčije na moj plač smiliti srce ima od
zmije?

Čemu zvat dan i noć, da mramor studeni bude mi dat pomoć u mucu
ljuveni?

Čemu li, jaoh, kripas od zvizda zlim tvorit, od srca nemilos pokli me
čini mrit?

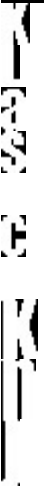
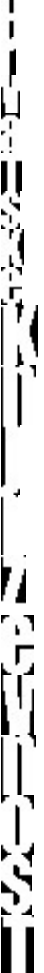
Oto mi dano jes za smrtni moj poraz i za mu hudu čes sliditi lip
obraz, lip obraz, svitlosti ki suncu odsiva, a rajske liposti lipotom
dobiva, u komu samu smrt dobiva nemilos, ka me će skoro strt,
dobrotu i lipos, s koje sam ufan'je me slatko izgubil, a gorko plakan'je
i tužbu sadružil.

13.

Pokli ktje taj tvoja, ljubavi, zla strila, da meni gospoja kaže se
nemila; meni već ni mila ni svitlos sunčana ni družih kih vila taj lipos
izbrana; a molim, pri dana životu suđena da bi mi zgar dana taj svrha
žuđena.

Rad bih znat, ognjena usiona ljubavi, taj lica rumena, kojijem me
zatravi, jaoh, kako ostavi, da njima ovakoj i u sni i javi skonča se
sluga tvoj.

Ni razlog, vajmeh, toj, da je ona srcem mraz, a tužno srce ovoj da
gori kroz nje obraz, a smrtni, jaoh, poraz da mori mene vik, a da mi
nje ukras ne bude dati lik, da moj glas i jezik nemilos budeći, jaoh,
zaman morim vik prid tom vil cvileći.

Marin Držić: Pjesni razlike **14.**

Suze ovoj nisu vik, ke ronim niz lica; suze su srcu lik, kad mu je tužica; bolesnu suzami boles se odlaga; mojim se tugami svak čas jad prilaga; smrtni je nepokoj, a ljubav toj tvori, ki plačem život moj skončava i mori; zlamen'je koji su bolesti od moje, uzdasi toj nisu ni slika njih to je; uzdahom svrha jes, a prsi me svak čas ćute veću

boles i smrtni, jaoh, poraz, ljubav, kâ je u meni srci mi goreći, ovi vjetar čini oko ognja leteći.

Kim čudom toj činiš; ljubavi, ktje mi rit, da ga u ognju tač držiš, a neć ga izgorit?

15.

Pokoli, jaoh, ljubav, moj cvite, hoće toj, da za te ne pristav uzdišem ovakoj i da ino s istoči, jaoh, ne sja sunačce na plačne me oči neg rajsko tve lice; ne moj mi zazirat, molim te ljuveno, toj slatko pozirat tve ličce rumeno; er kada ličce toj ne budem tve pozrit, jaoh, smrtni nepokoj hoće me umorit; i mene tamnosti obujme sve tada bes tvoje liposti, ka život moj vlada.

Oto tebe izbavi i uze i strila, moj cvite gizdavi, ljuvena taj sila; oto ti slatki goj u srcu uživaš, a što je nepokoj ljuveni, jaoh, ne znaš; ljubav ti u prsi, kim nje vlas satireš, tih plamak uvrzi u sebi da čuješ, ljuveno što 'e mriti i ki je nepokoj dragoga želiti, izbrani cvite moj!

Ružice rumena, taj svitli tvoj ures i gizda ljuvena slave te do nebes; gdino si kraj rika u vrime prolitja, sva si čas i dika izbranoga cvitja; svitle se tva lica prije danku u gori jak zvizda danica prid suncem o zori; mladosti tim mile ubrat te sve žude, tobom da pribile njih prsi uljude; vrhu svih ma mlados sve smagne, ružice, za gizdu i rados da združi tve lice;

11

Hrvatska književnost na CD - ROM - u

1921-1922

Le

1923-1924

1925-1926

Le

Marin Držić: Pjesni razlike ma njeka prem huda protiva meni čes brani mi od svuda združiti tvoj ures.

I rijeke duboke i drače i grane tej tvoje visoke k tebi mi prit brane, ter takoj tvoj obraz, ružice, želeći skončam se jak no mraz na suncu kopneći.

16.

Pozor tvoj ljuveni, izbrana liposti, primaga u meni sve sione kriposti; mojojzi mladosti, tva lipos ku stravi, eto sve sladosti tvoj pozor objavi; a obraz gizdavi i zlati ti prami rič puna ljubavi koga da ne smami?

Raj svitlim zvijezdami tvo(j) je ures i dika, a među vilami tebi nî prilika.

O časti velika svih vila, ni na svit podobna jezika za lipos tvu slaviti!

Vaj, tko da moke³ izrit rumene ružice, eto s kih hoću umrit, kim cafti tve lice!

Ah, tako suzice ne ronit, a zaman, rad tebe diklice budem ti, vik sužan, lipos tvu noć i dan slaviti u vas glas, ako i nî podoban za tvoju slavu i čas.

17.

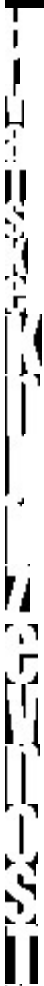
Cvit lijepe mladosti z godišti odhodi i š njima radosti sve naše odvodi.

Tva lipos i gizde i ures izbrani i svitle dvi zvizde, kim srce me rani, lipsaju na svak čas jaki no ubran cvit na suncu jak no i mraz; kros toj prim ovi svit: veselo prolitje vrimenta slatkoga ne upus, čim cvitje cafti lica tvoga; uživaj liposti, uživaj i rados, ljuvenom kriposti uzvisi tvu mlados; er vrime toj slatko jak vitar utječe, puštav ga u kratko kajan'je se stječe.

3 u rukopisu: mož

12

Hrvatska književnost na CD - ROM - u

— (627) 23 2811 —

— (627) 23 2811 —

Marin Držić: Pjesni razlike **18.**

Pogled tvoj ljuveni, gospoje od svih vil, smrtno je u meni srdačce izranil; a gizde tej tvoje i rajsko ličce toj sili me, gospoje, da sam rob u vik tvoj.

Vaj, ma tko može bit toliko srcem mraz, da ne će u plam it pozrivši tvoj obraz?

Lipos tva i dika i slavni taj ures eto je sva slika anđela zgar s nebes.

Ah, tako, diklice, u milos tvoju prit, budu mi tužice sve slatke za te bit.

19.

Od koli zgar s nebes odluka nemila od tebe mene jes, moj cvite, odilila, tučem se plačući, dragoga jak druga grlica ištući, od luga do luga; i plačna, jaoh, takoj kudi grem, bez mira anđelski ures tvoj svud mi se prizira; jaoh tužna, i mnokrat blažena mneći bit i grlit bili vrat i ličce tve ljubiti nađem se kako taj, ki u san uživa svojim drazim vječni raj, ter se pak snebiva, kada se probudi daleče od dragoga, koga jaoh žudi vrh svega inoga.

More li toj biti da budeš, jaoh, takoj u zabit staviti mu vjeru, cvite moj?

Ma tko bi ikad mnil izbrana liposti, da taj tvoj ures bil skriva sve gorkosti?

Ne mogu vjerovat, tolika da lipos u sebi ne će imat ku godi još milos, i da se na plač moj još ne ćeš smiliti i tužno srce ovoj napokon smiriti.

More li taj rika, prislavne gdi vile vašega jezika slatke pjesni dile, učinit tolikoj tim pjesni od raja, drag žilju, da s ti moj kako sam ja tvoja?

13

Hrvatska književnost na CD - ROM - u

1862

L

1862

1862

Marin Držić: Pjesni razlike 20.

U SMRT OD FIORE MARTINOVE ŠUMIČIĆ.

Gizdava mladosti, ka grozne suze treš za mojom liposti i priku smrt kuneš, koja ktje potlačit u vrime, kad ctješe mladosti moje cvit, kim se svit resješe, kad sjaše me lice meu lipim vilama kako no sunačce meu svitlim zvizdama, tej suze ustavi, suze su tej zaman, jer u višnjjoj slavi uživam vječni dan, ki vrime ne vlada, ni stiže mrkla noć; gdi ni pri neg sada i gdi smrt ne ima moć; gdi gorko dresel'je ne ima nijednu vlas, ma gdi je vesel'je i gdi je vječna slas; gdi vernim spravil jes u vike slatki stan vladalac od nebes, bez noći gdi je dan.

I ako telesnom lipotom slavna bjeh, na nebu duhovnom ljepša sam vila svih, ku prika huda smrt izagnana s nebes ne može vik satrt;

vječni nje život jes.

A i ti ć mladosti sjemo doć, a ne mniš, za što u tamnosti telesnoj sanak spiš; ma oči otvori i djeluj djela taj, sa mnom da i ti gori uživaš vječni raj i višnje liposti, ke su ine neg moje u vječnoj svitlosti, kim se duše goje.

21.

EPITAPHIO.

O koji gledaš sad, gdje je ovdí cvit proctil, na zemlji ki nikad pridje se ni vidil, lipotom ki cvitja dobiva ostala, dragoga prolitja ki je sad sva hvala.

Bila sam mladica, koja se zвах Fiora, sva kako ružica, ku goji zgar zora, koja se mogah rit meu svitlom mladosti svim dobrom slavni cvit oda svih liposti; ma višnji na nebi vidiv me, pravo dim, uzet me ktje sebi, da mu raj uljudim.

Tad u plaču osta svit kako kad sunačce od zemlje bude odnit zimnji dan svoje ličce; i za plač od svita utješit višnji zgar za Fioru od cvita stvori mu ovi dar.

14

Hrvatska književnost na CD - ROM - u

1875

Handwritten signature

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

Handwritten signature

1875

Marin Držić: Pjesni razlike **22.**

Ktje mi se nekada i bi me žuđen'je, u srcu mom sada drugo je hotjen'je.

S pameti stajem se, ter kteći što trudih, prem svasma kajem se, i što ufah i žudih.

Ljubav me i lipos pod svoju vlas stavi, razložna nu kripos tej sile me izbavi, slobodi me i uze, u koj se samohoć zapletoh; na suze kad ne mnjah njome doć, kad ličce rumeno bes sumnje pozirah, u kom sve ljuveno blaženstvo zamirah, a srce jadovno puno nemilosti stojaše pripravno za dat mi žalosti.

Slobodu sad slavim pojući u vas glas, ljubavi, a pravim, tva minu svasma vlas; ognjene tve strile zaman su, ke tratiš; njeгда su ranile, slavu istom sad kratiš.

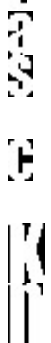
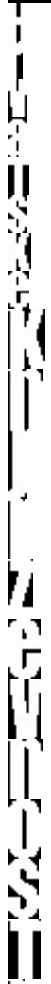
23.

O svite! ti ti si pun tamne tamnosti; daleče koli si od višnjje svitlosti?

G zlu tvomu pristaješ po grešnoj naravi; od dobra ostaješ, koe ti bog objavi; nebeske darove anđelske ohodiš, zemaljske otrove a s tvojim zlom slidiš.

O slijepi čovječe, zemlja ti omili, ka te nesvijesniče na gork plač usili; a nebo ostavi, gdi višnji pribiva i gdi se u slavi vječni mir uživa.

K nebesom dvigni oči, pogledaj vrh gora, gdi sunce s istoči sad tvoj vid otvora, ostavi tamnosti, kako ti on sviti svojome svitlosti, čovječe, ktjej iti.

Marin Držić: Pjesni razlike 24.

**SVITLOMU I VRIDNOMU VLASTELINU
SABU NIKULINOVU4 MARIN DRŽIĆ.**

O ki si svitla čas izbrane mladosti, od grada ures vas pun svake
milosti, plemiću, mudrosti ki slijediš drum pravi, a put od ludosti svim

ludim ostavi, poslušaj s ljubavi Držića, pri vodi u slavnoj dubravi ki s vilam dan vodi, s kim opći i hodi nekada i Gjore i Šiško izvodi tanačce kraj gore s večera do zore spjevaje tej pjesni, zemlja lijes i more od slasti ter bjesni.

Mnozi su nesvijesni i čudi nemile ki vele: Držić sni da opće š njim vile, ke ljube i mile mladiće ljuvene i kim pjesni dile kraj rike studene; lupežom i mene još čine prid tobom kako oni, ki scijene i sude svih sobom.

Putnici, ki gorom vrh rike putuju, što spivam ja zorom s vilama sve čuju; ma koji vuhuju dičiv se tuđime, dugo se ne štuju, odkriva sve vrime.

Lupeštvom ah! time ne tvor me nitkore, neznano er ime još slavno bit more: slavici od gore jur pjesni me znaju, od zore do zore na ke mi odpivaju; boži dar poznaju i gluhe dubrave, komu hvalu daju, koga sa mnom slave; i cvitja i trave časti se vesele od ove države, kojoj dobro žele; a zli se dresale kako sve, kim vlada nenavis. Tim vele: toj ni čas od grada i ako 'e, ni sada pjesnivac neg jedan, zemaljska ki sklada i rajska u pjesan, od boga ki bi dan ovojzi državi za ures prislavan, kim da se proslavi.

U pjesan taj stavi: sve Držić što poje, toj Čavčić ne pravi, istina ni to je.

Vridne časti svoje dosta je Čavčiću, bolji dio od koje zač će dat Držiću?

Može se, rjeti ću, darovat zlatan pas, razumni plemiću, ma nigdar vridna čas; razumno sva je slas blaženstva od svita

4 Na ovom je mjestu u 2. izdanju netko upisao: Gunduliću.

Marin Držić: Pjesni razlike meu ljudmi častan glas; toga se svak hita.

Čavčića nu pita, što će rit na ovoj?

Časti se svak čita svojome, rijet će toj.

Plemiću, mir i goj u srcu tvom budi; ja ću rit razlog moj, a razum tvoj sudi: pošteno tko trudi ima li, rad bih znat, od boga i od ljudi poštenu platu imat.

Lupež se ne mao zvat može svak ovdi i svud tko bude platu iskat za tuđu muku i trud; istine ma je ćud: što ju već sakrivaš, od kud ne mniš, o(d) tud kažeš većma dvaš.

Plemiću, svaka laž na laži ostaje, a zemlji svaki daž nije hranu da daje; razuma plata je, ka ne mre nikadar, vridna čas, nam ka je od boga ljepši dar.

Čas je ona vridna stvar, ku glavom štitiše Lexandro i Caesar i cić ke umriše, i koju slidiše pjesnivci svi njekad, koji osvitliše pjesnima svak

svoj grad; a tko zna, ako i sad i Držić ištući steći čas ovi grad prosvijetli pojući.

Vide se živući i veća čudesa, sve može mogući učinit s nebesa.

Nika vil uresa prislavna, ka mene lipotom zaveza, ter mladost ma vene, kraj rike studene užije na svak čas na pjesni ljuvene, da se dam svasma vas, u pjesneh da svu čas od svita postavim, nje gizde u vas glas i lipos da slavim, u meni ter pravim, učinit tko će toj, da ikad ostavim sej pjesni, bože moj!

Besjedi već ovoj stavit ću svrhu ja; sad reci razum tvoj, je li pravda moja?

Istina suncem sja, s ljubavi cić toga čti dobrotu tvoja lis Držića tvoga.

SVRHA.

17

Hrvatska književnost na CD - ROM - u

III

1850

1850

1850

Marin Držić: Pjesni razlike **RJEČNIK**

brijeme - vrijeme **pravim** - govorim **prem** - upravo, baš **caftiti** - cvjetati **pridje** - prije **cić** - radi **prilika** - slika, pojava **ctjeti, ctiti** - cvjetati **primagati** - nadvladati, pobijediti **čes** - sudbina **prisivati** - presijavati **čtiti** - čitati **procaftiti** - procvjetati **daž** - kiša, dažd **rijeti** - reći **dim** - od gl. **diti**, govoriti - govorim **riti** - reći **dresel'je** - žalost, tuga **rus** - crven **dubak** - demin. od dub, šumica, gaj **saj**- ovaj **dvaš** - dvaput **samohoć** - slobodan **er** - jer

scijeniti - misliti, smatrati, držati **silovati** - prisiliti **goj** - užitak; hrana; njega **sjemo** - simo, ovamo **hotjen'je** - htijenje, želja **slavic** - slavuj **hrlo** - brzo **smagljiv** - željan, požudan **stampa** (tal.) - tisak **it, iti** - ići **stanak** - sastanak **izrit** - izreći **stupaj** - korak **jak, jaki** - kao **tač** - tako **jur** - već **tanačac** - ples **koli** - koliko **tja** - tamo **tratiti** - trošiti **letušti** - leteći, koji leti **triš** - triput **Lexandro** - Aleksandar Veliki **lijes** - šuma **usion** - prisilan **likar** - lječnik **uvrci** - baciti, uvrgnuti **lipost** - ljepota **uzbaniti se** - postati ponosit **lir** - ljiljan **vaj** - jad **ljuven** - ljubavni **veras** (lat. **versus**) - stih **vik** - uvijek, ikad; s negacijom - nikad **mao** - mali **vim** - znam; (od **viti** - znati) **moke** - može **vuhovati** - varati, biti prijevaran **nalip** - otrov **zač** - zašto **nenavis** - mržnja, zavist **zamiriti** - opaziti **nitkore** - nitko **zgar** - odozgo **oblas** - vlast **zlamen'je** - znak **oći** (prez. **ođem**) - ostaviti **zled** - zlo **pogođaj** -

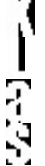
žilj - ljiljan **pokli** - budući da **pomrnjen'je** - mrmljanje **pozirati** - promatrati, gledati

18

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

Marin Držić: Pjesni razlike **ABECEDNI POPIS PJESAMA** Cvit
lijepe mladosti z godišti odhodi 12

Čemu je priverno, jaoh, moje služen'je 10

Dvi zvizde ljuvene na ličcu rajskomu 8

EPITAPHIO

14

Gizdava nika vil rajskoga uresa 8

Ili oganj ugasi ili slugu tvoga 8

Jaoh, plamen ljuveni rasčini život moj 9

Je li se ikada, o luzi, gdi vidil 6
Ktje mi se nekada i bi me žuđen'je 15
Lipota od danice sve zvizde dobiva 4
Ljubavi ljepša vil; neg je zrak sunčani 7
Od koli zgar s nebes odluka nemila 13
O koji ljuvene sej pjesni slišate 4
O svite! ti ti si pun tamne tamnosti 15
Pogled tvoj ljuveni, gospoje od svih vil 13
Pokli ktje taj tvoja, ljubavi, zla strila 10
Pokoli, jaoh, ljubav, moj cvite, hoće toj 11
[Posveta]

3

Pozor tvoj ljuveni, izbrana liposti 12
Suze ovoj nisu vik, ke ronim niz lica 11
SVITLOMU I VRIDNOMU VLASTELINU
SABU NIKULINOVU

16

Tko hoće liposti anđelske sve vidit 6
Tko hoće zgar s nebes pozriti na svit saj 7
Tko je taj, na saj svit anđeoski ki poje 5
U SMRT OD FIORE MARTINOVE
ŠUMIČIĆ

14

19

Document Outline

- [SADRZAJ](#)
- [RJECNIK](#)
- [ABECEDNI POPIS PJESAMA](#)

Table of Contents

<u>Posveta</u>	<u>3</u>
<u>1. O koji ljuvene sej pjesni slišate</u>	<u>4</u>
<u>3. Tko je taj, na saj svit anđeoski ki poje</u>	<u>5</u>
<u>4. Je li se ikada, o luzi, gdi vidil</u>	<u>6</u>
<u>6. Ljubavi ljepša vil; neg je zrak sunčani</u>	<u>7</u>
<u>8. Dvi zvizde ljuvene na ličcu rajskomu</u>	<u>8</u>
<u>11. Jaoh, plamen ljuveni rasčini život moj</u>	<u>9</u>
<u>12. Čemu je priverno, jaoh, moje služen'je</u>	<u>10</u>
<u>14. Suze ovoj nisu vik, ke ronim niz lica</u>	<u>11</u>
<u>16. Pozor tvoj ljuveni, izbrana liposti</u>	<u>12</u>
<u>18. Pogled tvoj ljuveni, gospoje od svih vil</u>	<u>13</u>
<u>20. U SMRT OD FIORE MARTINOVE ŠUMIČIĆ</u>	<u>14</u>
<u>22. Ktje mi se nekada i bi me žuđen'je</u>	<u>15</u>
<u>SABU NIKULINOVU</u>	<u>16</u>
<u>RJEČNIK</u>	<u>18</u>
<u>ABECEDNI POPIS PJESAMA</u>	<u>19</u>
<u>SADRZAJ</u>	